

Bennekom 13 maart 2022 2e Zondag veertigdagentijd

Overweging bij Genesis 15,5-12.17-18; Lucas 9,28b-36

Pastor John Rademakers

Durven leven met onzekerheid .

Leven met onzekerheid, maakt deel uit van ons leven. Iedereen kan momenten aangeven waarop onzekerheid de kop op steekt bij privéomstandigheden. Onzekerheid vandaag de dag rond de dreigingen van de oorlog in de Oekraïne

Hoe zal het leven er verder uitzien, zal er nog echte toekomst zijn of moet ik me voorbereiden op het ergste .

Vandaag horen we Schriftverhalen, waarin gelovige mensen ons laten aanvoelen wat dan belangrijk is. . Verhalen die laten zien wat er in mensen kan omgaan , waaraan zij zich hebben vastgehouden toen de grote levensvragen op hen afkwamen. Toen ook zij getroffen werden door onzekerheid door angst, van wat staat me nog te wachten en waar is God nu?

Zo vooreerst een verhaal van Abram, de man die zich door God geroepen wist en erop vertrouwt dat er een God is die hem niet in de steek zal laten, en die hem vader zal maken van een groot volk. Abram , die later de naam Abraham krijgt en nu zowel door Joden Moslims en Christenen gezien wordt als de Vader van alle gelovigen.

Anders gezegd als je wilt weten, als je wilt leren wat geloven in een mensenleven betekent kijk dan naar het leven van Abraham.

Vandaag lezen we een stukje hoe Abraham het eigenlijk niet meer ziet zitten en dan in een visioen van God mag horen: “ Kijk naar de hemel en tel de sterren als je kunt.

Als je dan realiseert wat je bent, in welke verhouding je dan staat met het heelal , dan kan het zijn dat je dan duidelijk je eigen kleinheid en nietigheid ervaart . 'En vanuit die ervaring krijgt Abram te horen : Zo talrijk wordt je nageslacht, zo zal ik je de vader maken van een groot volk .

En dan staat er: “en Abraham geloofde en God rekende hem dat aan als gerechtigheid. Zo kwam hij tot zijn recht.

Maar dan blijkt ook hoe menselijk hij is , als hij de vraag stelt: hoe kan ik er zeker van zijn dat het inderdaad zal gebeuren.

En dan volgt een beschrijving van een verbond sluiting . Er worden dieren geslacht en de stukken vlees worden tegenover elkaar gelegd.

In onze ogen misschien een wat vreemd gebeuren. En we zien Abraham drukdoende om de roofvogels weg te houden van het vlees en dan valt hij uitgeput in slaap.

Het is alsof Abram constant heeft moeten vechten tegen wat zijn gelovige levenshouding bedreigt. Geloven is kennelijk geen gemakkelijke zaak.

Ook Abram is bevangen door onzekerheid.

Ook de grote gelovige kan kennelijk doodmoe worden van het geloven.

Maar dan gebeurt er iets wonderlijks. In zijn diepe slaap ervaart hij in een visioen dat God hem nabij is. God die niet te vangen is in beelden, in woorden, nooit van zo is het precies. En deze God laat zich zien als brandende fakkel die tussen de geslachte dieren door gaat, en deze God wordt voor Abraham een God van belofte en toekomst

Met deze God mag Abram op weg gaan, daaraan mag hij zich toevertrouwen.

Zo worden ook wij op weg gezet, ook als gelovige mogen we onzeker zijn, met de vraag komt het ooit wel goed. En waar is God?

Maar tegelijkertijd worden we uitgenodigd het hierbij niet te laten zitten en toch de stap naar de dag van mogen te wagen, door te vertrouwen dat wat er ook gebeurt dat je niet alleen blijft. Dat er een God is die ons nabij is als de aanwezige die met ons meevecht tegen de onzekerheid, onmacht en lijden dat ons treft

Datzelfde mogen we ook verstaan in het verhaal dat Lucas ons in het evangelie voor houdt.

Ook hier is er sprake van iemand die als gelovige bij uitstek mag worden aangeduid: Jezus zelf. Levend vanuit een fundamenteel vertrouwen in zijn God

Jezus die wist dat hij voor een geweldige levensopdracht stond. vol met risico's met gevaar voor eigen leven.

En in die situatie schildert Lucas ons Jezus, die op de berg komt om te bidden. Dé plaats waar je volgens Bijbelse verhalen God kunt ontmoeten.

En in die situatie is Jezus zich bewust van een bedreigende toekomst met alle onzekerheid. En biddend zoekt hij contact met zijn levensbron, die we zijn en onze God mogen noemen.

En dan wordt ons verhaald dat Jezus verandert van gedaante, hij komt in een nieuw licht te staan. Er is sprake van een goddelijk licht, om iets te laten aanvoelen dat we hier inderdaad met God te maken hebben. En net zoals bij Abram gebeurt er iets.

Hier geen brandende fakkel, maar wel licht dat Jezus doet schitteren.

En in dat licht ook twee mensen Mozes en Elia die met Jezus in gesprek gaan. Beide mensen die bekend staan om hun bijzondere Godservaring,

Mozes die God mocht naderen in het brandende braambos, en Elia die God mocht ontmoeten niet in de storm maar in de stille bries, terwijl hij zich in de rotsholte verborgen hield. Beide mensen die weet hebben van Gods nabijheid maar ook twee mensen die weet hebben van wat het zeggen wil te moeten leven met onzekerheid, met "komt het nog ooit goed.?"

Mozes als leider van een volk dat soms zo moedeloos was, dat soms zo opstandig kon zijn, dat zelf een eigen god wilde maken, waar ze rondom konden dansen en feesten.

En dan Elia die hét voorbeeld is van de profeet die onvermoeibaar blijft getuigen van wat God voor mensen betekent. Elia die telkens maar weer moest uitdragen dat levensgeluk niet zit in het zoeken van macht en leven bij de waan van de dag. Maar in de opdracht elke mens tot zijn

recht te laten komen. Mozes en Elia die zelf hun vertwijfeling en hun angsten gekend hebben, maar ook twee mensen die durfden te leven vanuit hun band met de God waardoor zij zich bemoedigd wisten.

Dat wil dus wat zeggen als Jezus met deze twee mensen in gesprek mag zijn, met hun godservaring en levenservaring. En zij spreken met Jezus over zijn levensopdracht, : zijn heengaan dat in Jeruzalem zou plaatsvinden .

Jezus met angst en onzekerheid omgeven ervaart in dit verschijningsverhaal als het ware de bemoediging om zijn levensopdracht door te zetten, zoals hij die vanuit God verstond. De ervaring die Jezus in dit goddelijke licht opdoet laat ons aanvoelen hoe hij wil leven vanuit de God die hij zijn vader noemt.

Deze ervaring is zo overweldigend zo groot dat de leerlingen eigenlijk niet goed weten wat te doen; Petrus verwoordt dit met: laten we hier drie tenten bouwen en zo voegt Lucas toe: Hij wist niet wat hij zei. En dan horen we opnieuw hoe God aan het woord komt : Dit is mijn Zoon zegt de stem, de uitverkorene, luistert naar hem

In het verhaal wordt dan gezegd: de leerlingen zwijgen en aan niemand vertellen van wat zij gezien hadden. Ook de leerlingen moeten kennelijk nog ervaren wat het betekent door onzekerheid heen te gaan toen Jezus lijden en dood hen overkwam.

Toen ze inderdaad met het gevoel van: “ alles is voor niets geweest” weer wilden teruggaan naar hun boten

Maar het zijn ook de leerlingen die mochten ervaren wat Gods trouw aan Jezus betekende die hem over de dood heen is blijven vasthouden en waardoor we hem de Verrezenen mogen noemen. Dank zij diezelfde leerlingen die ons dit verhaal hebben meegedeeld mogen ook wij weten dat het de moeite waard is door de onzekerheid heen te gaan, omdat we in een diep Godsvertrouwen mogen weten dat God ons nabij blijft als een licht dat alle duisternis overwint. Vandaag wordt er een eerste uitzicht op dat stralende licht gegeven, dat we met Pasen voluit vieren. Moge dat licht ons blijven sterken vooral wanneer angsten onzekerheid ons overvallen
Amen